

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

kasser, saaledes at Personalet kan forblive samlet i een Kasse; men saaledes, at denne Kasses Virksomhed søges tillempet efter de almindelige Retningslinier for de anerkendte Sygekasser og for det offentlige Støtte til disse. Regeringen har herved dels ment at burde tage Hensyn til det fra Statsbanepersonalets Side stærkt fremhævede Ønske om fortsat samlet at kunne forblive i een Sygekasse, uanset Spørgsmaalet om Bemidletthed, og har dels maattet erkende det for Statsbanepersonalet specielle Forhold, nemlig at dette Personale i langt højere Grad end andre Befolkningsgrupper er udsat for Forflyttelser, saaledes at en direkte Hensførelse af dette Personale til de anerkendte Sygekasser vilde medføre for manges Vedkommende, at de snart vilde ligge over og snart vilde ligge under de for Bemidletthed i de anerkendte Sygekasser fastsatte Grænser efter som, hvor de nu befandt sig.

Idet jeg i øvrigt med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg paa to Punkter knytte nogle korte Bemærkninger til det.

Det første Punkt er: Beregningen af Statstilskuddet til Kassen. Som det er ærede Medlemmer bekendt, har der paa de aarlige Finanslove paa Statsbanernes Budget været optaget et Tilskud til de to Sygekasser paa ca. 600 000 Kr. Statsbanernes Budget har herved været belastet med en Udgift, til hvilken intet tilsvarende kendes for nogen anden Styrelsesgren, og da Statskassens Tilskud til Folkeforsikringen herved har været besparet for den Udgift, Folkeforsikringen havde maattet bære, om Personalet havde været henvist til de anerkendte Sygekasser, har man anset det for nødvendigt, naar en Nyordning af Kassernes Forhold skal træffes, at fritage Statsbanerne for denne Udgift og overføre den til Folkeforsikringen, altsaa til Socialministeriets Budget. Jeg henviser dog herved til det i Kommissionsbetænkningen Side 29 opstillede Budget for den nye Sygekasse, hvorefter Tilskuddet fra Socialministeriet er anslaaet til 220 000 Kr. — altsaa et væsentligt mindre Beløb end Statsbanernes og dermed Statskassens hidtidige Tilskud. Som det fremgaar af Lovforslagets § 5, har man dog anset det for rimeligt paa Statsbanernes Budget at opretholde et Tilskud, der i alt væsentligt kan antages at svare til Banernes Forpligtelse over for de hidtidige Medlemmer af de to Sygekasser i Henseende til Begravelseshjælp. Dette Beløb har man anslaaet til 50 000 Kr., men saaledes at det ved de aarlige Finanslove

kan nedsættes under Hensyntagen bl. a. til en Formindskelse af Sygekassens Forpligtelser i Henseende til Begravelseshjælp til Personer, der har været Medlemmer af de to gamle Sygekasser.

Som ligeledes fremhævet i Bemærkningerne til § 5 har man ment det rigtigt ikke at yde Statstilskud til Statsbanepersonalets Sygekasse i Lighed med Bestemmelsen i Folkeforsikringslovens § 13, Stk. 3, altsaa Tilskud til kronisk syge, eller efter Folkeforsikringslovens § 74 til Personer over 40 Aar, og Statskassens Tilskud til Statsbanepersonalets Sygekasse maa derfor paaregnes at blive ikke uvæsentlig mindre end Tilskuddet til de anerkendte Sygekasser.

Det andet Punkt, jeg ønsker at nævne, er den Forpligtelse, der i Medfør af Lovforslagets §§ 6 og 7 paalægges Kommunerne til i Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens Regler at yde Statsbanepersonalets Sygekasse Fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen for de ubemidlede Medlemmers Behandling paa et offentligt Sygehus, ligesom til at yde ubemidlede Medlemmer af Kassen Fribefordring i Overensstemmelse med Folkeforsikringslovens Bestemmelser. Ogsaa for saa vidt angaar disse Ydelser, kan det nemlig anføres, at Særordningen for Statsbanepersonalets Sygekasser med et betydeligt Tilskud paa Statsbanernes Budget hidtil har aflastet Kommunerne for en Forpligtelse, der vilde være givet, saafremt Kasserne ophævedes og Medlemmerne overflyttedes til de anerkendte Sygekasser. Det har da ogsaa vist sig i Praksis, at adskillige Kommuner i Erkendelse af dette frivilligt har paataget sig at yde Nedsættelse i Betalingen for Sygehusbehandling for Medlemmer af Statsbanepersonalets Sygekasser, men en Nyordning af Kassernes Forhold maa nødvendigvis medføre, at det nu paalægges Kommunerne at yde tilsvarende Nedsættelse som bestemt i Folkeforsikringsloven for de anerkendte Sygekasser. Da man imidlertid, ligesom før nævnt, for Statstilskuddets Vedkommende heller ikke har anset det for rigtigt at paalægge Kommunerne Pligt til at yde Tilskud til de kronisk syge (Folkeforsikringsloven § 13, Stk. 3) eller til Personer over 40 Aar, jfr. § 74, og da der ikke for Kommunerne bliver Spørgsmaal om Refusion for ydet Barselhjælp til Medlemmer af Statsbanepersonalets Sygekasse, vil ogsaa Kommunerne Ydelser efter Lovforslaget blive væsentlig mindre end i Medfør af Folkeforsikringsloven, for saa vidt angaar de anerkendte Sygekasser.

Endelig skal jeg som et tredje Punkt